

MINISTERIET FOR FLYGTNINGE
INDVANDRERE OG INTEGRATION

Dato: 10. april 2007
Kontor: Erhvervs- og Familie-
sammenføringskonto-
ret
J.nr.: 2007/4111-279
Sagsbeh.: TAD
Fil-navn: Besvarelse

Besvarelse af spørgsmål nr. 100 stillet af Folketingets udvalg til ministeren for flygtninge, indvandrere og integration den 16. marts 2007.

Spørgsmål:

”Ministeren bedes i anonymiseret form kommentere den fortrolige henvendelse af 14. marts 2007 til medlemmer af Integrationsudvalget vedrørende en konkret udlændingesag, jf. alm. del – bilag 161”

Svar:

Jeg kan indledningsvis generelt oplyse, at det siden udlændingelovens vedtagelse i 1983 har været et bærende princip, at en midlertidig opholdstilladelse som udgangspunkt inddrages, hvis grundlaget for den bortfalder. Dette indebærer, at en opholdstilladelse, der er givet på baggrund af reglerne om familiesammenføring, inddrages eller nægtes forlænget, hvis man bliver skilt, hvis referencen dør, eller hvis samlivet på anden måde ophører, inden man har opnået tidsubegrænset opholdstilladelse. Udlændingemyndighederne tager i disse sager stilling til, om en inddragelse eller nægtelse af forlængelse af en opholdstilladelse må antages at virke særligt belastende, jf. udlændingelovens § 26.

Jeg kan om den konkrete sag oplyse følgende:

Den pågældende person indrejste i Danmark i september 2001 sammen med sine sørbørn efter at være blevet meddelt opholdstilladelse på baggrund af ægteskab.

Den pågældendes ægtefælle afgik ved døden i januar 2003.

Ministeriet stadfæstede i juni 2005 Udlændingeeservices afgørelse fra januar 2004 om nægtelse af forlængelse af den pågældendes og dennes børns opholdstilladelser. Ministeriet lagde herved vægt på, at grundlaget for opholdstilladelserne var bortfaldet som følge af ægtefællens død.

Jeg vil godt understrege, at det i sagen er konkret og individuelt vurderet, om en nægtelse af forlængelse af opholdstilladelserne måtte antages at virke særligt belastende for den pågældende og dennes børn, jf. udlændingelovens § 26. Udlændingemyndighederne har imidlertid ikke fundet, at der i den konkrete sag var sådanne hensyn, at en nægtelse af forlængelse af opholdstilladelserne måtte antages at virke særligt belastende.

Ministeriets afgørelse fra juni 2005 har for så vidt angår den pågældendes børn tillige været indbragt for domstolene i medfør af udlændingelovens § 52. Byretten har afsagt en kendelse, hvorved ministeriets afgørelse fra juni 2005 blev opretholdt, og Østre Landsret har i sensommeren 2006 stadfæstet byrettens kendelse.

Ministeriet meddelte endvidere i juni 2005 afslag på en ansøgning om humanitær opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 b, stk. 1, da den pågældende ikke havde søgt asyl.

Ministeriet har i august 2005 stadfæstet Udlændingenservices afgørelse fra juli 2005, hvorved den pågældende og dennes børn fik afslag på opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 c, stk. 1, idet der ikke forelå ganske særlige grunde.

Ministeriet har senest i september 2006 afslået at genoptage de tidligere truffne afgørelser vedrørende nægtelse af forlængelse af opholdstilladelserne og afslag på opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 c, stk. 1.

Den pågældende søgte i september 2006 om asyl. Sagen beror i den anledning hos Udlændingenservice, der i 1. instans træffer afgørelse om asyl.

I vurderingen om asyl indgår, om der er en risiko for asylrelevant forfølgelse ved en eventuel tilbagevenden til hjemlandet.